

A húsvéti gyertya előtt

Pap:

Testvérek! Az égő húsvéti gyertya, a feltámadt Krisztust jelképezi.
Előtte dicsőítsük Istent, aki Jézust is feltámasztotta,
S minket is fel fog támasztani hatalmával. (Kor.1.6,14.)

Alleluja (6. szám, zsoltár: 6. tónus)

K: Szemem előtt az Úr minddenkoron, *
nem inghatok meg, Ő áll jobbomon. (Ps. 15,8.)

P: Azért örvend szívem és lelkem énekel, *
sőt testem is békében nyugszik el. (Ps. 15,9.)

K: Mert Krisztus Jézus meghalt, sőt fel is támadt *
és az Isten jobbán közbenjár értünk. (Róm. 8,34.)

P: Ki szakíthat el minket Krisztus szeretettétől? *
Biztos vagyok benne, hogy sem halál sem élet. (Róm. 8,35,38.)

K: Semmi el nem szakíthat minket Isten szeretettétől, *
amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van. (Róm. 8,39.)

Alleluja

Pap:

Amint a parázsra tett tömjén füstje száll fölfelé,
úgy szálljon Isten felénk hitünk és reményünk megvallása.
(Apostoli Hitvallás, közben tömjénezés)

*Istenem, Örök Atyám, szent kezedbe adom lelkem,
Csak Te vagy a Jóság, engedj haza Országodba engem.*

És Húsvét fényét, ragyogtasd fel most reánk!
Tudjuk hinni, mint az apostolok,
Hogy halottunkkal a Te országodban újra együtt leszünk!

Istenem örök Atyám...

Pap:

Ott látni fogjuk az Isten arcát, Nevét homlokunkon fogjuk hordani,
Nem lesz több éjszaka, és nem fordulunk lámpafényre és napvilágra,
Mert maga az Isten ragyog be minket,
És uralkodni fogunk vele örökkön örökké.

Amen

Dicsőség, szent áldás... (Sz.v.U.86/1,2)